Kære delegerede. Kære venner.
Det er en udfordrende post I har valgt mig til. Ikke to dage har været ens i det forløbne år, og der er sket en hel del i Socialdemokratiet i den korte tid der er gået, siden vi sidst var samlet til ordinær kongres.
Det vil jeg komme ind på her i beretningen.
Men jeg vil godt starte med at sige lidt om stemningen i partiet. En fordel som partisekretær er jo, at man kommer ud overalt i partiforeninger og kredse, og sandt at sige, så var det ikke godt for et år siden. Det så sort ud, vores folk var kede af det. For et halvt år siden var det gråt. Og her oven på en god sommer, begynder vores parti at få farve i kinderne igen.
Det bliver bedre og bedre for hver dag vi lægger bag os, ovenpå valgnederlaget i 2001. Både fordi den borgerlige regering gør det dårligt - men også fordi vi har fundet vore egne ben igen. Vi mener noget. Og det er jo ikke så tosset for et politisk parti.
Den gode udvikling afspejler sig også forsigtigt i meningsmålingerne, som jo ikke betyder noget særligt, bortset fra, at jeg på en eller anden mærkelig måde, får en bedre start på dagen med 30 procent i Gallup end med 25.
Og sådan tror jeg, de fleste af os har det. Vi er lidt gladere, når det går godt, og vi hader at tabe. Og heldigvis er det da også sådan, at snakken i partiforeningerne handler mindre og mindre om valgnederlaget i 2001 - og mere og mere om, hvad vi vil, hvad vi skal, og hvordan vi vil gøre det, når vi igen kommer i regering.
Jeg synes, vi har lært af vores fejl fra den seneste valgkamp. Både politisk og organisatorisk. Og jeg synes, vi skal være stolte over det, vi gjorde godt, da vi var i regering.
Men nu skal vi videre.
Og her giver det ingen mening, at tale om organisati-on uden at tale politik. Den allerførste forudsætning for, om stemningen er god, ja selve grundvilkåret for om vores organisation overhovedet kan virke, er, at vi har klare meninger.
At danskerne kan se forskel på os og de borgerlige.
At vi gør en forskel.
Og som Mogens så sandelig var inde på i sin beret-ning, og som Lotte har redegjort for i forbindelse med arbejdet med det nye principprogram, så arbejder vi ihærdigt med at udvikle og beskrive vores værdier, vores politik, og vores synspunkter.
I partiets organisation følger vi hele tiden op med materialer, aktiviteter, kampagner

og konferencer for at understøtte og udbrede det budskab der handler om,

- At Socialdemokratiet er det parti, der forholder sig til danskernes hverdag.
- At det er os der tager folks bekymringer alvorligt.
- Og endelig, at vi er dem der arbejder for, at alle mennesker i Danmark kan virkeliggøre drømmen om et godt liv.

De ting lyder måske banale. Men de er afgørende for hele udviklingen af vores politik, og for vores satsning på uddannelse, på social lighed, på bekæmpelse af arbejdsløshed og på udviklingen af et ordentligt offentligt fællesskab.

Og når vi har styr på budskaberne, når vi har klare meninger, når vi udgør et reelt, slagkraftigt alternativ til den borgerlige regering, så er det, at vores 55.000 medlemmer retter ryggen, og bærer budskabet videre til venner, familie og arbejdskammerater.

Og her er vi nu. Det ser faktisk ikke så tosset ud.

Bortset fra, at nogen altid på det her tidspunkt så si-ger; "Jamen er der mere at kæmpe for? Tilhører I ikke bare fortiden?". Til det sidste vil jeg svare: "Jo, vi gør, og det er vi stolte af".

Og så synes jeg i øvrigt det er bemærkelsesværdigt, at det altid er borgerlige politikere eller såkaldte politiske kommentatorer der mener, at den socialdemokratiske kamp er udkæmpet, delvist vundet og helt sikkert forældet.

Prøv at spørge de titusinder af kvinder på arbejdsmarkedet, der får en ringere løn end mændene, om der ikke er noget at kæmpe for.

Prøv at spørge de titusinder af danske lønmodtagere, der ikke har 15% pensionsordninger og ejerboliger, om de ikke frygter for ulighed i alderdommen.

Eller prøv i det hele taget at spørge de svageste i samfundet. Dem er der aldrig nogen der spørger.

Der er rigeligt at gøre for den socialdemokratiske organisation og for vores idé om retfærdighed og lige muligheder for alle.

Enhver der er uenig med mig, kan tage en tur med S- toget fra Ishøj til Holte, og konstatere, at der er en vis forskel på boligforhold og livsbetingelser henholdsvis nord og syd for København.

Så kan man samtidig sidde i S-toget og kigge ud af vinduet, og filosofere over skønheden i, at prisstignin-gen på togbilletten - via skattestoppet - går til finan-sierieringen af endnu et designerkøkken eller endnu en opstramning af en

velhaverfrue i Hellerup.
Så kom ikke og sig, at der ikke er forskel på menneskers livsvilkår og muligheder i Danmark. Det er der jo. Det ved vi. Og det vil vi gøre noget ved.
Heldigvis er vælgerne enige med os i den sag. Alt tyder på, at danskerne støtter det offentlige fællesskab. De synes det er i orden at betale skat. At syge, arbejdsløse og nødlidende skal hjælpes, og at vi skal have en ordentlig folkeskole.
Med andre ord, at Danmark skal være et velfærdssamfund, der er mere retfærdigt end de fleste andre lande i verden. Og ikke mindst, et land, hvor flest mennesker er frie til at vælge deres egen retning i levet.
Det er dét, vi står for.
Og for at sløre over, at danskerne ikke er helt med på det nyliberale frihedsbegreb - så har man i Venstres kampagnesekretariat opfundet begrebet "værdikamp".
Men bare rolig, værdikampen er kun et røgslør, en finte, en afledningsmanøvre, der skal dække over at regeringen er løbet tør for ammunition.
Værdikampen foregår med afsæt på Berlingske Tidendes debatsider, og består derudover af forskellige uforpligtende slogans og floskler, som med jævne mellemrum lukkes ud via munden på den nuværende statsminister.
Værdikampen er udenomssnak.
I stedet for at tale om de problemer almindelige danske familier har i dag - med stigende arbejdsløshed - så vil Anders Fogh hellere tale om, hvad der skete i Danmark frem til 1943.
Søren Pind vil han ikke tale med før i år 2006.
Og Mogens Lykketoft tør han slet ikke tale med.
Det er noget af en værdikamp, Venstres formand præsterer. Det må jeg sige. Det er tid til forundring.

Og det hele ville jo være sjovt nok, hvis det da ikke lige er fordi, vi reelt er oppe imod en stærk modstander.
De borgerlige partier vil have op mod 60 millioner kr. til rådighed i den næste valgkamp. Det er mere end nogen partier nogensinde i Danmarkshistorien har kunnet føre valgkamp for.
De borgerlige partier vil have de 25-35 største og mest magtfulde erhvervsvirksomheder i Danmark i ryggen. Som sædvanlig anført af Den Danske

Bank, Mærsk og Skandinavisk Tobakskompagni.
De borgerlige partier sidder på statsapparatet og de skattebetalte spindoktorer.
Og endelig har de borgerlige partier den bovlamme del af den borgerlige presse på sin side. I har alle sammen prøvet det. Deres læserbreve kommer i lokalaviserne i valgkampen. Vores gør ikke.
Og jeg siger ikke der her, for at klynke eller for at skyde skylden på andre, men fordi det er kendsgerninger. Det er dét vi er oppe imod.
Kampen er gammel og ny på samme tid. Og det er lige så sandt, som det altid har været, at uden en stærk organisation går det ikke.
Dansk Metal har haft kongres her i løbet af ugen. Jeg var gæst, og jeg kan garantere Jer for, at de 600 smedesvende, der var forsamlet, godt vidste, at Socialdemokratiet er det parti, de har mest til fælles med.
Men derudover er der, som I ved, sket forandringer i vores forhold til fagbevægelsen. Det er der en del bemærkninger om i den skriftlige beretning, men jeg vil godt understrege, at vi på trods af LO's beslutning om at fjerne den økonomiske støtte, har et godt samarbejde - både med LO og med en række af forbundene.
Og vi forventer da også, at få støtte fra en række fagforbund i den kommende valgkamp.
Heldigvis er det også sådan, at jeg ikke har hørt om et eneste tilfælde, ude lokalt, hvor en fagforening har brudt samarbejdet med den lokale partiforening på grund af LO's beslutning om at ændre samarbejdet med Socialdemokraterne.
Det tegner godt. Men det kræver stor økonomisk ansvarlighed, såfremt partiet bare i løbet af nogle år, skal kunne føre ordentlige valgkampe eller opretholde aktiviteter på et fornuftigt niveau.
Vi er nødt til at operere med en betydelig overskudsmålsætning, og vi er nødt til at opbygge en robust egenkapital.
Vi er nødt til at fremtidssikre partiets økonomi.
Det var blandt andet derfor, vi foretog en række alvor-lige omlægninger og nedskæringer af partiets organisation og aktivitetsniveau. I den forbindelse måtte vi tage afsked med en række medarbejdere på partikontoret, som alle gennem mange år har ydet en stor indsats.
Det var respektfuldt at opleve, hvordan hele forløbet blev håndteret ansvarsfuldt af både medarbejdere og tillidsrepræsentanter på partikontoret.

Også selvom det gjorde ondt.
Hvis nogen her har prøvet at skulle halvere sin organisation og sin økonomi i løbet af fire måneder, tror jeg de forstår, hvad jeg mener, når jeg siger, at dét ikke har været nemt.
I den forbindelse vil jeg godt rette en særlig tak til de medarbejdere, som har været med hele vejen igennem omstillingen fra det gamle til det nye partikontor.
Det skyldes udelukkende deres utrolige indsats, at vi er kommet nogenlunde helskindede igennem året. Vi fik afviklet en ekstraordinær kongres med meget kort varsel, og med et partikontor, hvor der på det tids-punkt kun var ansat 8 medarbejdere.
Vi fik i løbet af foråret afviklet alle aktiviteter på normalt niveau, dvs. kurser, konferencer, 1. maj aktiviteter osv.
Vi har derudover produceret og udgivet en ekstraordinær, massiv række nye materialer, nye hjemmesider, og vi har lige op til denne kongres afviklet en lang række aktiviteter og kampagner om skat, flygtninge-indvandrere, principprogram, arbejdsløshed og uddannelse.
Læg dertil, at vi samtidig har reorganiseret hele partikontoret, ansat et begrænset antal nye medarbejdere, flyttet til nye lokaler, og i øvrigt har overholdt vores økonomiske målsætninger.
Alt det, kan alene kan tillægges det faktum, at vi har en gruppe medarbejdere, som i hverdagen, og som igennem et ikke helt nemt år, har ydet en helt ekstraordinær indsats for vores parti.
Jeg vil også godt sige, at vi generelt har mødt stor forståelse i partiorganisationen for den vanskelige omstilling vi har gennemgået.
Det vil jeg gerne sige Jer tak for.
Her er det også værd at understrege, at både hovedbestyrelsen og forretningsudvalget tog en række modige og rigtige beslutninger i november måned sidste år, der gjorde omlægningerne af partiets centrale organisation mulige.
I den forbindelse besluttede hovedbestyrelsen at indføre et kongresgebyr på 1.500 kroner. Jeg ved, det er mange penge, at betale for at komme til kongres, og jeg ved, at der mange steder i landet er utilfredshed med dette kongresgebyr.
Og jeg vil godt give Jer håndslag på, at når denne kongres er overstået, så vil vi foretage en grundig evaluering af, hvorvidt og hvordan vi fremover opkræver penge

fra partiforeningerne.
Men desværre er jeg også nødt til at sige, at vi ikke kommer uden om den slags tiltag, hvis partiets økonomi skal hænge sammen. Enten må vi indføre deltagergebyrer eller også må vi skære i aktiviteterne el-ler i vores serviceniveau overfor partiorganisationen.
Det er kun sådan, at vi kan fremtidssikre partiets økonomi og organisation.

Derfor har vi også forsøgt at tænke os grundigt om i forbindelse med hele den centrale omlægning af par-tiets
organisation. Groft sagt, er der fremover to ting, vi skal være gode til.
Det ene er medlems- og organisationsservice. Og det andet er kampagner og valgkampe.
Hvis vi starter med medlems- og organisationsservice, så vil det fortsat være sådan, at Socialdemokratiet centralt vil varetage en række aktiviteter, kurser, konferencer, materialeproduktion, mæglingssager, lovfortolkning, organisationsudvikling, kongresser, udvalgsarbejde, osv.
Vi får hver dag mange henvendelser fra medlemmer, partiforeninger og kredse, som vi servicerer samvittighedsfuldt og professionelt.
Men det er også sådan, at vi kunne få mere ud af vores fælles anstrengelser, hvis vi indrettede vores organisation lidt anderledes end i dag.
Og her er der tre områder, som jeg mener, vi bør tage alvorligt fat på og investere i.
Det første område er vores kontingentopkrævning, hvor vi i dag har en kombination af både et centralt og et decentralt system. Hvor vi har mange forskellige kontingentsatser, hvor vi har en utilstrækkelig central kontingentopkrævning - og en meget forskelligartet lokal kontingentopkrævning.
Jeg tror det er på tide at forenkle systemet. Og jeg skal ikke lægge skjul på, at det efter min mening er en væsentlig del af en moderne organisation, at man har en central, enkel og velfungerende kontingentopkrævning.
Herefter skal pengene selvfølgelig kanaliseres ud lokalt, og det skal også være sådan, at lokale kasserere fortsat skal kunne styre økonomien og skaffe merindtægter til partiforeningen.
Vi ønsker et system, der gør arbejdet med kontingentopkrævningen nemmere for alle parter. Som sikrer, at alle medlemmer opkræves, gerne via PBS, hvis de ønsker det,

og som gør, at vi - i hele partiorganisationen som sådan - bruger færre kræfter på administration og flere kræfter på spændende aktiviteter for vores medlemmer.
Vi har igangsat et pilotprojekt, hvor vi i første omgang får klarlagt, hvad der skal til. Hvordan det skal se ud - og hvor meget det koster.
Det andet område, vi skal investere i - udover kontingentopkrævningen - er en nyt centralt medlemssystem.
For eksempel vil et nyt medlemssystem gøre det meget nemmere for os, at lave undersøgelser blandt vore medlemmer, at spørge dem om deres holdninger til forskellige ting, at tilbyde speciel information til særlige grupper af medlemmer osv.
Såfremt vi skal fungere effektivt og mindre bureaukratisk, så kræver et nyt medlemssystem og en central kontingentopkrævning.
Og det samme gælder for så vidt for det sidste område,
som vi kommer til at arbejde meget med i løbet af det kommende år. Nemlig et nyt konferencesystem.
Som mange af jer ved, lukker Net-Dialog til september næste år, og det er helt afgørende, at vi forinden har udviklet et alternativ.
Fremover skal vi kunne komme i kontakt med mange flere af vores medlemmer. I dag er godt 3.500 socialdemokrater tilsluttet Net-Dialog, og det er alt for lidt.
Forestil Jer, hvis vi kan sende information, medlemstilbud, spørgeskemaer, materialer mv. ud til fx 35.000 af vores medlemmer. Det vil give helt nye muligheder i valgkampene, og det vil gøre, at vi hurtigt, nemt og billigt kan sprede information på en helt anderledes effektiv måde end i dag.
Vi er allerede i fuld gang med at planlægge det nye NetDialog, og det kommer I til at høre meget mere om.
Disse tre ting. Kontingentopkrævning, medlemsregistrering og konferencesystem, er store, dyre og arbejdskrævende projekter, som vi efter min mening ikke kommer uden om at forny.
Formålet er at styrke vores organisation. At bruge den nye teknologi bedre. At bruge færre kræfter på apparatvedligeholdelse, så vi kan bruge flere kræfter på politik, kampagner og valgkampe.
Det er jo dét, det handler om.
Og her ligger den anden hovedudfordring i det kommende års arbejde, nemlig det kommende valg.

Den dag Anders Fogh udskriver folketingsvalget, skal vi være parate, som vi næsten aldrig har været det før.
Det betyder, at vores slogan, vores politiske budskaber, vores materialer, vores plakater, vores annoncer og vores kandidater skal være på plads.
Og det betyder ikke mindst, at vores aktive medlemmer skal være klar til at yde den ekstra indsats der gør, at vi vinder.
Udover vores stående valgberedskab, er vi derfor i fuld gang med at planlægge den kommende valg-kamp.
Vi ønsker bla. at stille en værktøjskasse med materialer, skabeloner, logo, fotos mv. til rådighed for hver kreds og kandidat, sådan at I nemmere og billigere kan udarbejde Jeres lokale valgkamp.
Vi vil også, så tidligt som muligt, melde ud, hvilke materialer der leveres hvornår og hvordan, og hvilken service der i øvrigt ydes fra centralt hold i forbindelse med valgkampen.
Vi forsøger også, allerede nu, at inddrage både de faglige organisationer og DSU, så vi sammen får mest muligt ud af de ressourcer der bruges i valg-kampen.
Og endelig er vi i gang med at tænke i nye akvitets- og kontaktformer, hvor vi møder så mange vælgere som
overhovedet muligt i løbet af en valgkamp.
Det kommende valg, afgøres ikke af, hvem der har flest penge, det bedste reklamebureau eller den smarteste kampagne.
Jeg tror folk er ved at være trætte af spin og blåt laserlys, og at vi sagtens kan vinde valget, fordi vi har de gode ideer. Fordi vi siger tingene ærligt - og fordi vores parti og bevægelse rummer tusinder af mennesker, der vil bære budskabet videre.
Det kommende valg vindes af det parti, der kan mobilisere flest aktive, og som kan møde flest vælgere ansigt til ansigt.
Et valg vindes ved at skabe en bestemt positiv stemning, hvor alle tingene går op i en højere enhed.
Og det kræver, at det hele er i orden. Holdningerne, budskaberne, kampagnen, materialerne osv.
Det første og bedste afsæt for succes, får vi med vores EU-kampagne til næste år. Hvis altså ikke vi har fået ordnet Fogh i mellemtiden. Og efter at have hørt alle vore veltalende EU-kandidater i løbet af dagen, er jeg er overbevist om, at vi får et

fremragende valg til EU- parlamentet.
Jer der er EU-kandidater, skal vide, at vi vil gøre alt for, at så mange af Jer som muligt kommer i EU-parlamentet.

Opgaven er altså at forbedre vores organisation, og så skal vi igen til at lave de bedste valgkampe i hele verden. Det er udfordringerne.
Det står der også en del om i det forslag til overordnet aktivitetsplan, der er udsendt som en del af beretningen, og som - på baggrund af debatten her på kongressen - giver sig udslag i en egentlig aktivitetsplan og et budget, som hovedbestyrelsen behandler og vedtager.
I forslaget til overordnet aktivitetsplan lægges der derudover også op til en række initiativer og aktivite-ter, blandt andet på kursusområdet, overfor nye medlemmer osv. Det har I sikkert læst om i den skriftlige beretning.
Der er også en enkelt ting, som hovedbestyrelsen har besluttet ikke at gøre. Og det er at behandle et nyt arbejdsprogram på den næste kongres. Det har i praksis vist sig uhensigtsmæssigt, sideløbende, at arbejde med både et nyt principprogram og et nyt arbejdsprogram.
Derfor skal jeg indstille, at kongressen, hvis I godkender beretningen, også godkender, at vi ikke behandler et nyt arbejdsprogram på kongressen i 2004.

Jeg startede denne beretning med at sige noget om den forbedrede stemning i partiet. Det vil jeg også godt slutte med.
Socialdemokratiet er en menneskedrevet organisation. Partiet er unikt på grund af sin fantastiske historie, og fordi vi - altså os, der til enhver tid er medlemmer og dermed låner partiet i en periode - sammen dan-ner et holdningsfællesskab.
Og ikke nok med det. Vi forandrer samfundet, samtidig med, at vi er medlemmer.
Hele indsatsen i partiet er baseret på frivillighed og begejstring. Altså, at tusinder af mennesker i Dan-mark vil bruge deres fritid for Socialdemokratiet.
Det er altså ikke en hvilken som helst forening vi er medlemmer af.
Tænk hvis vi ikke var der?
Hvad vil det ikke betyde for demokrati, folkestyre, og for hele den måde, det danske samfund er indrettet på, hvis Socialdemokraterne forvitrer og forsvinder i løbet af de næste 10, 15, 20 år?

Det vil ikke være godt, og det sker heldigvis ikke.
Men det er bidende nødvendigt, at folk har lyst til at melde sig ind i Socialdemokratiet, og at vi tager godt imod dem.
Inde på partikontoret sidder Ulla Tibæk og styrer vores medlemssystem. En gang om ugen sender Ulla en mail til mig, hvor hun fortæller, hvor mange nye medlemmer vi har fået på det seneste.
Og jeg var lige inde og tjekke i går. Siden den 1. september har vi fået 92 nye medlemmer. Det er en hel partiforening.
Og vi ved, fordi vi har spurgt masser af de nye medlemmer i vores store medlemsundersøgelse:

- At de godt vil være aktive.
- At de vil have indflydelse.
- At de er kritiske.
- At de synes, vi bruger meget tid på møder og formalia.
- Og at de ofte i lang tid, har tænkt over at de gerne vil være medlemmer af Socialdemokratiet.

Derfor er de trofaste. De er ikke sådan at skræmme væk, når de først har meldt sig ind.
Men det handler om at skabe en stemning i partiet, hvor nye medlemmer føler sig tilpas, bliver aktive og inddrager andre.
Mange steder i partiet er vi godt på vej. Med omlægninger af strukturen, indførelse af nye ubureaukratiske mødeformer, satsning på nye aktiviteter, hvor vi møder vælgere og inddrager borgere og brugere, generationsskifter i bestyrelser, sammenlægninger af partiforeninger osv. osv.
Vi skal videre ud af det spor. Fornyelsen af vores organisation handler ikke om, at opfinde noget nyt. Nej, det handler om, at gøre tingene på en lidt anden måde, end den måde vi altid har gjort det på.
Socialdemokraterne har 55.000 medlemmer, 3.000 nyindmeldte hvert år, og 1 million vælgere.
Vi kan aldrig være nede eller ude.
Vi er ikke til at komme udenom.
Det skal vi ud og bevise i det kommende år.
Tak for ordet.